



Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

Överklagande av en hovrättsdom – våldtäkt

Klagande

Riksåklagaren
Box 5553
114 85 Stockholm

Motpart

TJ

Ombud och offentlig försvarare: advokaten ZC

Överklagade avgörandet

Svea hovrätts dom den 11 september 2024 i mål B 10633-24

Yrkanden

Jag yrkar att TJ ska dömas för våldtäkt till fängelse i minst sex år.

Frågan i målet m.m.

De frågor som enligt min uppfattning är av intresse ur prejudikatsynpunkt är under vilka omständigheter en person som lider av en intellektuell funktionsnedsättning ska anses befinna sig i en särskilt utsatt situation och/eller i en beroendeställning i förhållande till gärningspersonen i den mening som avses i 6 kap. 1 § första stycket 2 och 3 brottsbalken och vad som krävs för att gärningspersonen ska anses ha förmått målsäganden att delta genom att allvarligt missbruka målsägandens beroendeställning och/eller otillbörligt utnyttja att målsäganden befunnit sig i en särskilt utsatt situation.

Jag godtar domstolarnas bedömning att det inte är styrkt att TJ genomfört anala samlag med målsäganden.

Åtalet och tingsrättens dom

TJ åtalades för våldtäkt enligt följande gärningsbeskrivning.

TJ har vid ett stort antal tillfällen mellan den 1 maj 2022 och den 29 maj 2023 genomfört sexuella handlingar med målsäganden som inte deltog frivilligt. De sexuella handlingarna har för tiden från och med den 1 maj 2022 till och med den 31 juli 2022 bestått av samlag och andra sexuella handlingar som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförliga med samlag. För tiden från och med den 1 augusti 2022 till och med den 29 maj 2023 har de sexuella handlingarna bestått av vaginala, orala och anala samlag. TJ förmådde målsäganden att delta genom att allvarligt missbruka målsägandens beroendeställning till honom. Beroendeställningen bestod av att TJ var personal på målsägandens LSS-boende. TJ utnyttjade också otillbörligt att målsäganden på grund av sjukdom, funktionsnedsättning och/eller psykisk störning befann sig i en särskilt utsatt situation.

Det hände på x, y kommun mellan den 1 maj 2022 och den 29 maj 2023.

Ansvarsyrkande i andra hand

Oaktsam våldtäkt

TJ har i vart fall varit oaktsam beträffande omständigheten att målsäganden inte deltog frivilligt i de sexuella handlingarna.

Tingsrätten, som fann att det inte var styrkt att TJ genomfört anala samlag med målsäganden, dömde TJ för våldtäkt bestående i att han genomfört vaginala och orala samlag med målsäganden, som inte deltog frivilligt eftersom han förmått målsäganden att delta genom att allvarligt missbruka målsägandens beroendeställning i förhållanden till honom samt genom att otillbörligt utnyttja att målsäganden till följd av sin funktionsnedsättning m.m. befunnit sig i en särskilt utsatt situation.

Påföljden bestämdes till fängelse i fem år. Thomas Johannessen förpliktades också att utge skadestånd till målsäganden.

Hovrätten

Efter att TJ, åklagaren och målsäganden överklagat tingsrättens dom har hovrätten ogillat åtalet och målsägandens skadeståndstalan.

Enligt hovrätten var det i och för sig utrett att målsäganden stått i beroendeställning till TJ på det sätt som avses i den aktuella bestämmelsen.

Enligt hovrätten var dock övriga objektiva förutsättningarna för våldtäkt inte uppfyllda, eftersom det enligt hovrätten inte var bevisat att TJ förmått målsäganden att delta i de sexuella handlingarna genom att allvarligt missbruka att målsäganden stått i beroendeställning till honom. Enligt hovrätten var det heller inte visat att målsäganden saknat eller haft klart begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet, varför det heller inte var styrkt att TJ otillbörligt utnyttjat att målsäganden på grund av sjukdom, funktionsnedsättning eller psykisk störning befunnit sig i en särskilt utsatt situation.

Grunderna för min inställning

Av 6 kap. 1 § brottsbalken följer att den som, med en person som inte deltar frivilligt, genomför ett vaginalt, analt eller oralt samlag eller en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, döms för *våldtäkt* till fängelse i lägst tre år och högst sex år. Detsamma gäller den som förmår en person som inte deltar frivilligt att företa eller tåla en sådan handling.

Enligt samma lagrum kan en person aldrig anses delta frivilligt om (2.) gärningsmannen otillbörligt utnyttjar att personen på grund av sjukdom, psykisk störning eller annars med hänsyn till omständigheterna befinner sig i en särskilt utsatt situation, eller (3.) gärningsmannen förmår personen att delta genom att allvarligt missbruka att personen står i beroendeställning till gärningsmannen.

Särskilt utsatt situation

Punkten 2 handlar om otillbörligt utnyttjande av någon i en särskilt utsatt situation. Ett uttryckt val att delta i en sexuell handling är inte frivilligt om personen i fråga inte är kapabel att ge uttryck för sin egen vilja på grund av att han eller hon befunnit sig i en särskilt utsatt situation. Mot denna bakgrund stadgas i punkt 2 av första stycket att en person aldrig kan anses delta frivilligt om gärningsmannen otillbörligt utnyttjar att personen på grund av medvetlöshet, sömn, allvarlig rädsla, berusning eller annan drogpåverkan, sjukdom, kroppsskada, psykisk störning eller annars med hänsyn till omständigheterna befinner sig i en särskilt utsatt situation. (Bäcklund m.fl., Brottsbalken – en kommentar [1 januari 2024, Version 24, JUNO] kommentaren till 6 kap. 1 §, under rubriken Otillbörligt utnyttjande av någon i en särskilt utsatt situation.)

Karakteristiskt för en sådan situation är att offret saknar eller i vart fall har klart begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet. Det krävs således inte att offret helt saknar förmåga att värja sig eller kontrollera sitt handlande. (A.a.)

För tolkningen av begreppet psykisk störning hänvisas till vad som tidigare gällde, då kriminaliseringen fanns i dåvarande 6 kap. 3 § brottsbalken. Psykisk störning anses vara för handen först om störningen är av mera långvarig natur. En person som drabbats av en tillfällig depression kan således inte utan vidare anses tillhöra den avsedda personkretsen, även om ett tillfälligt tillstånd kan vara av den arten att det bedöms som psykisk störning. (A.a.)

Av kravet på att utnyttjandet ska vara *otillbörligt* följer att givetvis även den som t.ex. är psykiskt störd har rätt till ett sexualliv och ska kunna ha samlag utan att partnern gör sig skyldig till brott. Straffbestämmelsen ska skydda den som befinner sig i en särskilt utsatt situation och till följd av denna inte kan värna sin sexuella integritet. Sexuella handlingar som inte innebär ett angrepp på den sexuella integriteten är inte otillbörliga. (A.a.)

I NJA 1988 s. 279 åtalades en skötare vid en psykiatrisk klinik för sexuellt utnyttjande enligt (dåvarande) 6. kap. 3 § brottsbalken av en vid sjukhuset intagen, psykiskt sjuk kvinna för att han förmått henne till sexuellt umgänge vid åtta tillfällen. Högsta domstolen ogillade åtalet med motiveringen att det var kvinnan som vid samtliga tillfällen tagit initiativet och varit aktiv för att samlagen skulle bli av. Mannen ansågs därför inte ha förmått henne till det sexuella umgänget.

Man skulle i dag snarare säga att mannen inte *otillbörligen* hade utnyttjat att hon varit psykiskt sjuk. Men när detta mål avdömdes, förutsatte brottet sexuellt utnyttjande att gärningsmannen *förmått* någon till sexuellt umgänge. Genom en lagändring 1992 ändrades formuleringen från förmå till att gärningsmannen *haft* sexuellt umgänge. (A.a.)

Beroendeställning

För att en *beroendeställning* ska föreligga krävs ett avhängighetsförhållande mellan gärningsmannen och den mot vilken brottet förövas.

Beroendeställningen kan ha sin grund i ekonomiska mellanhavanden eller i ett anställnings- eller lydnadsförhållande eller i den ställning som en på en kriminalvårdsanstalt intagen person intar i förhållande till en tjänsteman där. En lärares ställning som examinator kan också skapa en beroendeställning inom skol- och universitetsväsendet, förutsatt att inte examinationen är anonym. Beroendeställningen kan även vara av annat slag, såsom en narkomans beroende av den som tillhandahåller honom narkotika. En förutsättning är att det föreligger en beroendeställning i förhållande till gärningsmannen, inte bara en överordnad ställning. Det krävs ett avhängighetsförhållande som dock kan vara av medelbart eller indirekt slag. (A.a. under rubriken Missbruk av beroendeställning.)

Förutsättningen för ansvar är att denna beroendeställning *allvarligt missbrukas* t.ex. genom att en arbetsgivare eller en arbetsledare hotar med avsked och därmed förmår den underordnade till en sexuell handling. (A.a.)

I kravet på att missbruket ska ha varit allvarligt ligger att den mot vilken gärningen förövas ska stå under ett tryck som är av allvarlig betydelse för honom eller henne. Utanför det straffbara området har länge ansetts falla exempelvis ett löfte om ekonomisk hjälp, även om det lämnas i en för mottagaren kritisk situation. (A.a.)

Det krävs att det är gärningsmannen som är aktiv i den meningen att han måste ha *förmått* offret att företa eller tåla en sexuell handling. Även om något slag av påverkan krävs, betyder "förmå" inte att den som har begått gärningen behöver övervinna ett motstånd från den andres sida. (A.a.)

Något krav på att gärningsmannen övervunnit ett motstånd eller att det är gärningsmannen som tagit initiativet har inte uppställts. Jfr NJA 1988 s. 279 .

I NJA 2015 s. 536 hade en trettioåttårig man, som arbetade som kurator på en ungdomsmottagning och som vid flera tillfällen genomfört samlag med en nittonårig kvinna som gick sista terminen i gymnasiet och som var hans patient, åtalats och av hovrätten dömts för sexuellt utnyttjande av person i beroendeställning enligt dåvarande 6 kap. 3 § brottsbalken. Högsta domstolen framhöll att handlandet för att vara straffbart måste framstå som ett maktövergrepp mot en svagare person, eftersom kriminaliseringen annars kunde komma att sträcka sig för långt. Vidare att detta markerats i lagtexten med att gärningsmannen allvarligt ska ha missbrukat beroendeförhållandet och att det i sin tur innebär att beroendeställningen måste ha varit sådan, att den har varit avgörande för eller åtminstone starkt har påverkat den svagare personens handlande. Här kunde enligt Högsta domstolen jämföras med lagtexten i den dåvarande paragrafens andra stycke där ordet ”övergrepp” används som en beskrivning av sådant handlande som är straffbelagt. Mannen frikändes av Högsta domstolen på den grunden att målsäganden, enligt Högsta domstolen, inte befunnit sig i ett sådant avhängighetsförhållande till mannen att de sexuella handlingarna kunde beskrivas som ett maktövergrepp mot en svagare person. Någon beroendeställning ansågs alltså inte föreligga, varför de ytterligare förutsättningarna för ansvar inte prövades av Högsta domstolen.

Min bedömning

Det är ostridigt att TJ genomfört ett stort antal vaginala och orala samlag med målsäganden under samma tid som han arbetade som hennes personliga vårdare, till övervägande del nattetid, på det LSS-boende där målsäganden var bosatt.

Målsäganden hade beviljats plats på det aktuella boendet eftersom hon, till följd av lindrig intellektuell funktionsnedsättning, autism, ADHD och grava sömnsvårigheter, är i stort behov av det omhändertagande som finns på ett LSS-boende och då särskilt på det aktuella boendet. Av utredningen framgår att målsäganden inte klarar av att bo ensam, att hon är särskilt sårbar nattetid och därför också mer beroende av personalen vid den tiden på dygnet än annars.

Det är vidare utrett att målsägandens funktionsnedsättningar innebär att hon, som är biologiskt vuxen, enligt tester som genomförts fungerar som en nio till tolvåring vad gäller förmåga till kognition samt på ett emotionellt och socialt plan. Målsägandens psykiatriker har bedömt att hennes mentala ålder motsvarar ett barn som är mellan nio och tio år. Målsäganden har en förvaltare förordnad. Denne har uppgett att målsäganden har svårt att planera, se konsekvenser och förstå hur olika förhållanden påverkar en situation.

Tingsrätten kom fram till att målsägandens intellektuella funktionsnedsättning i kombination med hennes övriga diagnoser samt det förhållandet att hon bott på ett LSS-boende och haft TJ som enda nattpersonal innebar att hon befunnit sig i en särskilt utsatt situation. Tingsrätten fann vidare att TJ haft uppsåt till de faktiska förhållanden som utgjort målsägandens utsatta situation och att han

som anställd personal på hennes boende otillbörligt utnyttjade den särskilt utsatta situation målsäganden befann sig i. Även om det var hon som hade tagit initiativ till fysiska närmanden så borde han som anställd ha avvisat dessa närmanden eller tagit upp situationen med sin chef.

Tingsrätten kom därutöver fram till att målsäganden befunnit sig i en stark beroendeställning till TJ och att han haft uppsåt till de faktiska omständigheter som utgjorde beroendeställningen. TJ hade enligt tingsrätten också allvarligt missbrukat denna beroendeställning. Som en del i denna bedömning beaktade tingsrätten att TJ förespeglat målsäganden att de två skulle ha en framtid tillsammans på ett sätt som han måste ha insett inte skulle komma att bli fallet.

Jag instämmer i tingsrättens bedömningar med följande tillägg.

Enligt den utredning som lagts fram står det alltså klart att målsäganden på grund av sina funktionsnedsättningar och sin livssituation i övrigt varit hårt bunden till och starkt beroende av TJ i hans egenskap av vårdare till henne. I den situation målsäganden befunnit sig måste det kunna vägas samman att hon varit *både* i en särskilt utsatt situation *och* i en beroendeställning i förhållande *till just* TJ. Detta måste i sin tur innebära att hon, så länge han arbetade på LSS-boendet och var vårdare åt henne, aldrig kunde delta frivilligt i sexuella handlingar med honom, vilket TJ måste ha insett. Det saknar under sådana förutsättningar betydelse att målsäganden tagit initiativ till eller dikterat villkor för den sexuella samvaron.

Det är min uppfattning att åtalet för våldtäkt är styrkt.

Som tingsrätten funnit finns det flera försvårande omständigheter kring gärningarna. Brottsligheten, som har pågått under mer än ett års tid, har ägt rum i målsägandens hem där hon har rätt att känna sig trygg. Gärningarna har också innefattat ett stort antal vaginala och orala samlag. Det är min uppfattning att det sammantagna straffvärdet av gärningarna är högre än vad tingsrätten kommit fram till och att straffmättningsvärdet, även med beaktande av att TJ förlorat sitt arbete, inte understiger fängelse i sex år.

TJ bör dömas för våldtäkt till fängelse i minst sex år.

Prövningstillstånd

Enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken får prövningstillstånd meddelas om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen (prejudikatdispens). För att bevilja prövning enligt denna punkt krävs alltså att ett avgörande av Högsta domstolen blir av generell betydelse för bedömningen av framtida mål som innehåller liknande frågeställningar.

Överåklagaren Eva-Marie Persson vid Åklagarmyndighetens Utvecklingscentrum, som inom myndigheten ansvarar för rätts- och

metodutveckling gällande bl.a. sexualbrotten, har i en framställning till riksåklagaren om att domen bör överklagas till Högsta domstolen anfört bl.a. följande.

Sverige har i mars 2007 undertecknat FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Konventionsstaterna ska vidta alla ändamålsenliga åtgärder för att skydda personer med funktionsnedsättning, såväl inom som utom hemmet, mot alla former av utnyttjande, våld och övergrepp. (artikel 16.1)

Personer med intellektuell eller annan funktionsnedsättning är dubbelt utsatta när det gäller sexuella övergrepp. Dessa brott är svårare att utreda och det är svårt att uppnå tillräcklig bevisning för en fällande dom. Samtidigt riskerar dessa personer att utsättas för brott i högre utsträckning än andra grupper i samhället. Dessa personer befinner sig ofta i beroendeställning i förhållande till den som utför vården eller omsorgen och har svårt att föra sin egen talan och att ta tillvara sina intressen. Det gäller i synnerhet om vården sker i den enskildes hem där det saknas insyn och kontroll och den enskilde är särskilt sårbar (se bl.a. Rapport från Myndigheten för delaktighet 2023 Att förebygga och bekämpa våld mot personer med funktionsnedsättning samt SOU 2019:19 Belastningsregisterkontroll i arbetslivet).

Som en del av konventionsåtagandet är det viktigt att befintlig lagstiftning utnyttjas fullt ut av rättsväsendet. Det är därför av största vikt att gränserna för tillämpningsområdet av våldtäktsbestämmelsen klarläggs när det gäller gärningar begångna mot personer med intellektuell eller annan psykisk funktionsnedsättning.

En vuxen person med intellektuell funktionsnedsättning har många gånger lika svårt att värja sig från sexuella övergrepp som ett barn. Att i ett sådant fall låta den nedre gränsen för det straffbara området gå vid bristande frivillighet såsom det gör för övriga vuxna framstår därför knappast som ändamålsenligt.

Sexualbrottslagstiftningen möjliggör dock att hänsyn tas till funktionshindrades särskilda utsatthet inom ramen för de omständigheter som utesluter ett frivilligt deltagande såsom *otillbörligt utnyttjande av en särskilt utsatt situation*. I de fall den sexuella handlingen utförts av en person med särskilt inflytande över den funktionshindrade personen kan även omständigheten *allvarligt missbruk av person i beroendeställning* bli aktuell att tillämpa. Om sådana omständigheter föreligger kan deltagandet aldrig vara frivilligt. Trots detta fäster domstolarna stor vikt vid målsägandens eventuella uttryck för frivillighet vid bedömningen av de omständigheter som just ska utesluta frivillighet. Detta motsägelsefulla synsätt leder till stor osäkerhet vid bedömningar i enskilda ärenden för polis, åklagare och domstolar.

Förklaringen till den nämnda motsägelsen kan ligga i förarbetsuttalanden om att även den som befinner sig i en särskilt utsatt situation kan ha en verklig önskan om kroppslig närhet, inkluderande sexuella handlingar, och att det då inte alltid bör anses vara ett otillbörligt utnyttjande att genomföra en sexuell handling med den personen. En vanligt förekommande skrivning i praxis är också att även en person med en intellektuell funktionsnedsättning har rätt till ett sexualliv utan att den som genomför den sexuella handlingen begår brott.

Utvecklingscentrums uppfattning är att domstolarna i mål om särskilt utsatt situation p.g.a. intellektuell funktionsnedsättning och utnyttjande av person i beroendeställning fäster ett större avseende vid målsägandens uttryck för frivillighet än vad som varit lagstiftarens avsikt. Det framstår också som att domstolarna i vissa avgöranden lägger stor vikt vid frivilligheten redan vid bedömningen av om det har förelegat en särskilt utsatt situation trots att det av förarbeten och doktrin framgår att denna bedömning ska göras i nästa led, dvs. vid bedömningen av om genomförandet inneburit ett otillbörligt utnyttjande.

Bedömningen av rekvisitet otillbörligt utnyttjande ska göras *objektivt*. Även situationer där målsäganden tagit initiativ till den sexuella handlingen kan vara otillbörliga och straffvärda. Till ledning för bedömningen anges i förarbeten bl.a. att den sexuella handlingen kan sägas innebära ett angrepp på den andra personens sexuella integritet och att gärningspersonen ska ha uppnått sitt syfte genom att utnyttja den andres tillstånd. Enligt Nils Jareborg¹ innebär kravet på otillbörlighet i praktiken *att det ska göras en normativ bedömning av om gärningen är straffvärd*.

Domar där den avgörande frågan är om gärningspersonen otillbörligt utnyttjat att målsäganden befunnit sig i en särskilt utsatt situation avser i de flesta fallen målsäganden som sovit och eller varit berusade. Det är då fråga om ett övergående tillstånd. När det gäller en särskilt utsatt situation som är mer eller mindre permanent såsom i det nu aktuella fallet blir prövningen mer komplicerad. Det blir då särskilt viktigt att göra prövningen i två steg, dvs. att först pröva om målsäganden befunnit sig i en särskilt utsatt situation och därefter om genomförandet av den sexuella handlingen inneburit ett otillbörligt utnyttjande av målsäganden.

I den aktuella domen har hovrätten kommit fram till att målsäganden inte har befunnit sig i en särskilt utsatt situation trots att hon befinner sig på en nivå som kognitivt, emotionellt och socialt motsvarar ett barn som inte har sexuell självbestämmanderätt, och att hon utöver sin intellektuella funktionsnedsättning även har diagnoserna ADHD, autism och sömnsvårigheter. Till detta kommer de yttre omständigheterna i form av den

¹ Jareborg m.fl., Brotten mot person och förmögenhetsbrotten, 2 uppl. 2015 s. 120

tilltalades ställning som personal på hennes boende och att han på grund av detta haft tillträde till hennes bostad utan kontroll eller insyn av någon annan. Om dessa förhållanden i kombination inte anses utgöra en särskilt utsatt situation kan man fråga sig vilket utrymme det finns enligt gällande rätt att skydda en person med en intellektuell funktionsnedsättning mot sexuella övergrepp. Denna dom kommer med stor sannolikhet leda till fler ogillade domar och fler nedlagda förundersökningar i ärenden som avser särskilt utsatt situation och allvarligt missbruk av person i beroendeställning vid intellektuell- eller annan psykisk funktionsnedsättning. Utvecklingscentrum ser i överprövningsverksamheten och vid studier av domar, redan i dag, ett behov av ledning för bedömningen. Den aktuella hovrättsdomen förutspås att göra rättsläget än mer osäkert.

Den praxis som det hänvisas till i brottsbalkskommentarerna när det gäller *otillbörligt utnyttjande av en särskilt utsatt situation* samt *allvarligt missbruk av person i beroendeställning vid psykisk sjukdom eller funktionshinder* avser i samtliga fall gärningar som ägt rum före ikraftträdandet av frivillighetslagstiftningen och, i förekommande fall, tiden innan rekvisitet hjälplöst tillstånd ersattes av särskilt utsatt situation. Det saknas således vägledande praxis som tar hänsyn till hur lagstiftningen är uppbyggd i dag samt det förhållandet att synen på sexualbrotten har skärpts betydligt under senare år.

Det är av vikt för rättstillämpningen att detta mål tas upp till prövning i Högsta domstolen därför att:

- Det finns behov av att klarlägga om hovrättens dom ger rätt bild av det straffrättsliga utrymmet för att ge personer med intellektuell- eller annan psykisk funktionsnedsättning ett skydd mot sexuella kränkningar (se ovan angående konventionsåtagande).
- Det finns behov av att klarlägga hur man ska se på en situation där målsäganden på pappret är vuxen och har en sexuell självbestämmanderätt men utvecklingsmässigt är på en nivå motsvarande ett barn som saknar sexuell självbestämmanderätt.
- Det finns behov av att klarlägga hur man ska bedöma inslag av frivillighet vid omständigheterna *otillbörligt utnyttjande av en särskilt utsatt situation* och *allvarligt missbruk av person i beroendeställning* – i förhållande till att lagstiftningen sedan den 1 juli 2018 stadgar att dessa omständigheter medför att frivillighet aldrig kan föreligga. Kan man vid dessa omständigheter göra skillnad på den personliga frivilligheten och den rättsliga frivilligheten, dvs. om målsäganden med hänsyn till omständigheterna har haft möjlighet att göra ett fritt val? Det bör också klarläggas i vilket steg av bedömningen som olika omständigheter får betydelse.

- För omständigheten otillbörligt utnyttjande av en särskilt utsatt situation finns också ett behov av att klarlägga hur bedömningen ska göras när utsattheten är mer eller mindre permanent till skillnad från sömn eller berusning.

Jag instämmer i Eva-Marie Perssons uppfattning och anser lika med henne att det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar mitt överklagande.

Målet som sådant är renodlat på det sättet att det är ostridigt att den tilltalade genomfört ett stort antal vaginala och orala samlag med målsäganden under den åtalade tiden. Målsägandens funktionsnedsättningar och personliga förhållanden i övrigt är också väl utredda. Målet är därför lämpat för en prövning i Högsta domstolen.

Bevisning m.m.

Jag åberopar preliminärt samma bevisning som åklagaren åberopade i hovrätten.

Jag ber att få återkomma med bevisuppgift och med mina synpunkter på målets fortsatta handläggning för det fall prövningstillstånd meddelas.

Lenart Guné
tf. vice riksåklagare

My Hedström

Kopia till:
Utvecklingscentrum
Åklagarkammaren i Nyköping (AM-7122-24)
Vice chefsåklagaren Ola Folkesson